Ч. 58. Второк 26 (13) марта 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної. — Цісар Вільгельм II. у Відни. — Страйки углекопів.

На засіданю палати послів в пятницю з дневної черги по промовах головних бесідників Хоца і Крафта, відіслано войсковий закон до комісиї.

Приступлено до нарад над звітами леґітимацийної комісиї в справі верифікациї виборів.

Розправу над звітом леґітимацийної комісиї отворив звітник др. Герман, котрий представив звіт тої комісиї про вибір п. Колішера і поручив признати вибір п. Колішера важним.

По звіті п. Ґермана промовляв п. Петрицкий. Обговорював вибори в Галичині, а передовсім вибір п. Осуховского, опісля почав обговорювати незайманість п. Старуха.

Містопредсідатель п. Пернерсторфер перервав бесіду Петрицкого, звертаючи увагу, що на нинішнім засіданю є поміщені справи незайманости як окрема точка нарад, то тоді буде нагода про се говорити. П. Петрицкий хоче дальше промавляти. (П. Старух кричить. Містопредс. прикликує его до порядку).

П. Петрицкий заявив, що з сею справою віднесе ся до предсідателя.

П. Марков говорив про мниме переслідуванє русофілів в Галичині.

Містопредс. Пернерсторфер зазначує, що Марков обговорював справу, якої нема на дневнім порядку нарад.

По кінцевих виводах п. Ґермана признано вибір Колішера важним. Відтак по рефераті п. Ґермана признано важним вибір п. Леа, а на основі звіту п. Ліберманa признано важними вибори Марка і Дашиньского.

Наступили звіти комісий посольскої незайманости.

Палата згідно з внесками комісиї не прихилила ся до домаганя окружного суду в Бережанах о виданє п. Старуха, а згодила ся на домаганє станиславівского суду що до виданя п. Бачиньского за обиду чести.

По полагодженю поодиноких справ посольскої незайманости реферував п. Ґрос правительственне предложенє в справі переходових постанов для домового податку в місцевостях получених з Краковом.

Наступили запити до предсідателя. Пос. Ґаль поставив внесок в справі зміни § 46. кватирового закона, в якім домагає ся підвисшеня винагороди за приміщенє офіцирів. Пос. Ґаль вніс також запити до предсідателя кабінету і міністра торговлі в справі видалюваня з Угорщини галицких жидів.

Найблизше засіданє ві второк, на дневнім порядку по трех предложенях поставлено як четверту точку перше читанє закона про водні шляхи.

Комісия господарства приняла брукселську цукрову конвенцию разом з революциєю, яка взиває правительство до внесеня предлоги в справі відповідного зниженя податку від цукру.

Прасова комісия ухвалила візвати правительство, щоби до 8 днів по скінченю прасової анкети заняло становище в справі прасового закона.

В суботу о годині 11 перед полуднем прибув, як ми вже доносили, цісар Вільгельм II. до Відня і удав ся до Шенбруву, де дожидав его вже цісар Франц Йосиф. Повитанє було дуже сердечне. По представленю світ оба монархи удали ся на конференцию.

По сніданю приймив німецкий цісар на окремій авдиенциї австрийского міністра справ заграничних ґр. Берхтольда на авдиенциї, яка тревала годину. Відтак удав ся до Відня і о год. 4½ по полудни відвідав жену німецкогс амбасадора в палаті амбасади, де зібрали ся також всі члени амбасади з женами. В сальонах амбасади подано чай.

З амбасади вернув цісар Вільгельм до Шенбруну. Між тим син цісаря, кн. Август Вільгельм з женою в товаристві архикнязя Франца Сальватора і архикн. Мариї Валериї оглядали місто.

Вечером відбув ся в Шенбруні обід, в

Вода.

Єї значінє в природі і житю чоловіка.

(З росийского — Максима Ґоркого).

(Конець).

Вода і єї значінє в природі і житю чоловіка.

Вода є то мокра теч, котрої появленє на земли зачисляємо до часів передісторичних. Спершу було на земли дуже богато води, але пізнійше, коли на приказ Сотворителя був всесьвітний потоп, стало на земли більше води як самої землі і від того часу не стікаючи нігде, є она в болотах, озерах і морях. Вода збирає ся в низьких місцях, а на високих удержати ся не може, бо є текуча. Коли налиє ся води на вершок гори, то сплине она скоро в долину і тому підніжа гір суть все окружені морями, озерами і болотами. Коли наллємо єї на помаранчу, то не утримає ся на ній, а на земли однак може утримати ся, хотяй земля є кулиста як помаранча.

Всі ріки пливуть також з гори надолину в наслідок того, що беруть свій початок у високих горах і в наслідок плинности води. Коли воду вилиємо на підлогу, то і тоді пливе она там де нисше, а не на відворот.

Воду можна дуже легко відріжнити від олію, длятого, що в літі не застиває, а олій застиває і в літі, коли винесемо єго до пивниці. Олива дуже нагадує воду.

Вода в болотах є брудна, в морю—солена і тому не уживає ся єї до пития, тілько воду з ріки і то лише там, де нема водопроводів. Питє води є шкідливе, бо можна легко перестудити ся — лїпше пити чай, каву і квас....

Вода служить також яко средство комуникацийне і ті держави, котрі мають богато води, відзначають ся високо розвиненою торговлею — такими суть у старинних Фенікія і Греция, а тогочасних — Анґлія. В воді люблять жити риби. Дуже вигідно перевозити водою товари на особливих кораблях, котрі називають ся фльотою. Пішки по ній ходити не можна, бо є плинна і розступає ся під ногами і чоловік тоне.

В часі літа істнує в природі вода в виді дощу, від котрого творить ся на земли болото. Коли паде дощик, то передовсім паде на дахи домів, а звідси доперва спливає потоками на землю. Підчас дощу люди дорослі виходять на улицю в кальошах і з парасолями, а діти сидять дома і страшно їм нудить ся.

В зимі замерзає дощ і паде на землю яко сніг, в наслідок чого є дуже зимно. Вода є конечною в житю чоловіка до ріжного ужитку: парить ся нею чай, варить ся з неї зупу, люди миють ся нею і коли уживають при митю мила, тоді она, втискаючи ся до очий, болючо щипає їх. З води з милом добре робити миляні баньки. В тій цїли розпущає ся в воді трохи мила, бере ся соломку і умочивши єї в тій течи, осторожно дує ся в соломку. На кінци соломки видуває ся велика, гарна, ріжнобарвна банька і відриваючи ся від соломки, уносить ся доти, доки в повітрю не пукне. В воді пере ся також біле, водою шурує ся також підлогу в покоях і через воду можна перестудити ся, коли пе ся єї, як єсть ся зігрітим. В воді крім того купають ся люди, а декотрі тонуть. Звідси ясно видимо, що значінє води в природі і в житю чоловіка є дуже важне.

Єлисавета Іванівна.

Отсе моя задача. Признаю, що відчитавши єї, я був зовсім задоволений з себе, тому що я пізнав що она відповідає стилеви 4 кляси ґімназияльної і написана не без основного знаня психольоґії дитини. Я переконаний, що миляні баньки займають 12-лїтну дівчинку більше як торговля Фенікійців, тому я задержав ся довше і подрібнїйше над тими баньками з мила, ніж над водою, яко чинником культури. Я не доказував висшости вина від води, хотяй я міг се знаменито доказати. Я не переконував в моїй задачі о конечности наложеня акцизи на воду, виходячи з точки доходів державних — хотяй, чому того не доказувати? Чиж тілько то доказують люди о високо розвиненім почуваню патриотизму? Я не сказав ані слова о тім, чого не могла знати ученица 4 кляси і здає ся, сказав всьо, що знає о воді.

котрім крім цісаря, архикнязів і німецких цісарских гостий взяли участь спільні міністри, президенти міністрів, австрийский і угорский, ґенераліция, достойники двірскі, намістник Долїшної Австриї і ин.

Вечером о год. 10 від'їхав цісар Вільгельм в дальшу дорогу на Полудне. Пращанє з цісарем Франц Йосифом в шенбруньскім замку було незвичайно сердечне. Оба монархи кілька разів стиснули собі руки і поцїлували ся. В заступстві цісаря проводив гостий на дворець архикнязь Леопольд Сальватор.

Страйк углекопів, що взяв свій початок в Англії, розширив ся на инші держави. Найскорше по анґлійских робітниках застрайкували углекопи в Німеччині і то передовсім в краях надреньских а відтак і в Саксонії. В Горішнім Шлеску проявив ся поки що лише вічевий рух за підвисшенєм платнї о 15 процент. Німецкий страйк прибрав дуже острий вид, так що повстали там всякі заворушеня, бійки, стрілянина і т. и., що потягнули за собою навіть жертви в людях. Підчас німецкого страйку показало ся, що тамошне робітництво не так зорґанізоване, як анґлійске, іменно є там орґанізациї социялїстичні і християньскі, котрі себе взаїмно поборюють, так, що тепер, коли социялїстичні орґанїзациї страйкують, то християньскі якраз страйк ломлять. Однак число страйкуючих постійно зростає і тепер виносить примїром в Саксонії 70 процент. Треба також при тім згадати, що в німецкім страйку слїдні стремлїня до самостійних орґанізаций заграничних робітників після національностий.

Що теперішний страйковий рух є справдї неначе якоюсь пошестию, видко з того, що діє ся в Чехії і на Мораві. В північно-західній части краю почав ся страйковий рух і примїром в підземлях в Дукс і Брікс страйкує дотепер около 400 углекопів. Онегди відбула ся нарада всіх копальнянних робітничих орґанізаций в північно-західній Чехії, на якій ухвалено, що теперішний страйковий рух належить осудити, бо він вибух без порозуміня і ухвали робітничих орґанїзаций, а робітники застрайкували на власну руку. Страйк обняв також Бельґію, бо як доносять телеґрами, застрайкувало там в кількох місцевостях кількадесять тисяч робітників. Навіть з Росиї доносять, що в углевих областях неминучо прийде до страйку, а в деяких копальнях вже навіть почав ся страйк. Найцікавійшою, а заразом для промислу найнебезпечнїйшою є вістка, яку принесло ц. к. телеґрафічне кореспонденцийне бюро з Клевлєнду. Именно по конференциї властителїв копалень і углекопів в Америцї, заявив предсїдатель союза углекопів, що 1-го цьвітня пічне си страйк 500.000 копальнянних робітників.

Новинки.

Львів, 25 марта 1912.

— Найдост. Архікн. Кароль Франц Йосиф в дорозї до Коломиї прибув вчера зі своєю шкадроною через місточко Ґдув і Лїпниця мурована. В Ґдові було місточко вечером ілюміноване. На другий день виїхав Архікнязь до Лїпницї бохеньского повіта, а в Ґдові попращав его управитель велицкого старости радн. Намістництва Болеслав Щербіньский і канонїк о. Смулка. Перед від'їздом на просьбу о. Смулки вписав Архікнязь своє імя в памятну книгу.

Місточко Лїпниця мурована було на приїзд Архікнязя красно удекороване хоругвами і зеленю а на дорозї до двора гр. Ледоховских були уставлені три тріюмфальні ворота. При в'їздї Найд. Архікнязя відозвали ся сальви моздірів, а численно зібрана публика витала Архікн. грімкими окликами „Най жиє!“ При одних із триюмфальних воріт повитала Архікнязя молодїж шкільна відспіванєм народного гимну.

Коли Архікнязь приїхав перед двір гр. Ледоховских місцева музика відограла гимн народний а господар дому полковник Ледоховский ввів Найд. Архікнязя до палати. Перед вестібулєм палати повитав Архікнязя бохеньский староста Зиґм. Желеский, котрий представив відтак Архікнязеви зібраних: Маршалка повітового Ант. Гануша, місцевого пароха о. Ґаевского і бурмістра Лїпницї дра Ад. Шмідта а донечка бурмістра вручила Архікнязеви гарну китицю цьвітів. Найд. Архікн. розмавляв довший час з представленими ему особами і дякував за принятє. Вечером було місточко ілюміноване. Переночувавши в Лїпницї вибрав ся Найд. Архікнязь на другий день в дальшу дорогу.

— Відзначенє. Є. В. Цїсар надав краєвому інспекторови шкільному Омелянови Поповичеви з нагоди перенесеня его в сталий стан спочинку ордер Зелїзної Корони III кляси.

— Іменованя. П. Міністер просьвіти іменував суплєнтку женьскої семинариї в Чернівцях, др. Климентину Ганкевичівну, голов. учителькою в тімже заведеню.

— III Загальні збори філії „Сільского Господаря“ в Станиславові відбудуть ся дня 28 марта 1912 р. в четвер о годині 11 ій перед полуднем в сали „Рускої Бесїди“. На зборах виголосить делеґат Головного Видїлу Вп. п. Гореґлед виклад про досьвідні поля.

— Улекшенє концесий в промислї будівельнім. Міністерство торговлї в порозуміню з міністрами справ внутрішних, просьвіти і робіт публичних видало розпорядженє в справі означеня заведень шкільних, котрих абсольвенти мають право до улекшень при узискуваню концесий в промислї будівельнім на основі закона з 26 грудня 1893. До тих шкіл в Галичинї належать: видїл інжинїриї на львівскій політехницї, фахова школа будівництва в державній школї промисловій в Кракові, відділи для теслярки в фахових школах промислу деревного в Закопанім і в школї колодійства і теслярства в Камінцї Струмиловій, школа для ремісників будівляних в школї промисловій у Львові, школа для ремісників будівляних в Ярославі, школа майстерска з фаху будівництва в школї промисловій у Львові.

— Арештованє бурмістра в Бжеску. Сими днями арештовано в містї Бржеску в західній Галичинї б. бурмістра а тепер віцебурмістра, презеса кагалу і директора загального союза кредитового, за злочин обманьства, якого допустив ся на шкоду громади і за спроневіренє фондів кагальних.

— Карамболь. На віз селянина Івана Мнухути з Гряди наїхав онегди на ул. Замарстинівскій коло мосту зелїзничого вагон міської зелїзницї електричної ч. 12. В наслїдок того віз Михути перевернув ся, причім жінка его випала з воза і потовкла ся. Причиною тої пригоди стало ся то, що конї сполошили ся в наслїдок надходячого поїзду зелїзничого і так нагло скрутили на шлях електричничного трамваю, що моторовий не годен вже був віз здержати.

— Не удало ся. З вязницї тутешного кр. суду карного втїк онегди засуджений на кару 6-місячної вязницї за напад і тяжке покалїченє львівского лїкаря дра Пфава робітник столярский Пилип Павлишин. Втечу Павлишина однак ще в пору спостережено і его зловлено на ул. Паньскій. При Павлишинї знайдено вкрадене з канцеляриї перед втечею одїнє одного з возьних, в котре втїкач очевидно хотїв на волї перебрати ся та не удало ся.

— Крадуть на велякі розміри. До львівскої поліциї дали з Ряшева знати, що в ночи з пятниці на суботу якісь злодії вломили ся до тамошного заведеня заставничого і вкрали велику скількість брилянтів, дорогоцінности і готівку. Шкода виносить около 15.000 К. — В Ясенові пільнім коло Городенки вкрали злодії 7 коний вартости около 5000 К, а зі склепу тамошного купця Михайла Мандрика вкрали товари вартости около 800 К. З деяких познак можна здогадувати ся, що злодії втекли на Буковину або аж на Угорщину.

— Труп на шляху зелїзничім. Межи Перемишлем а Медикою знайдено на шляху зелїзничім дня 18 с. м. трупа молодої селянки страшно колесами поїзду порозриваного. Голова, руки, ноги, кадовб лежали порозкидані на великім просторі насипу зелїзничого, де їх знайдено около 4 год. рано. Чи має ся тут дїло з нещасливою пригодою чи з самоубийством

Якого лиха треба тому поважаному учителеви?

Чому поставив нулю моїй протеґованій? Я був обурений і обиджений. Припускаю, що кождий на моїм місци чув би то саме. Я постановив удати ся до того пана — — — —

Я прийшов до него і побачив перед собою довгу і худу стать, котра оказувала богато подібности до „іжиці“ відверненої горою в діл.

— Пане — сказав я до него — я є автором задачі: „Вода і її значінє в природі і житю чоловіка“, котру подала учениця Єлисавета Іванівна.

— Не встид вам, пане, признавати ся до сего? — запитав перестрашений.

— Я не прийшов тут, щоби говорити о собі... Хотївбим тілько знати, за що ви поставили Іванівній нулю?

— За задачу! — відповів з переконанєм.

— Що властиво вам пане, не подобало ся в тій задачі?

— Дурниці!..

В тій хвили я гірко жалував, що не взяв зі собою армати. З якою приємностию був бия всадив учителеви порядний набій артилєрийского оружия.

— Мій пане — говорив я спокійно до него. — Ви, як менї здає ся, допускаєте можливість істнованя на земли лїсів перед тим, нїж дерева виростуть. Вимагаєте від учениці скристалізованого поняття о значіню води в природі; але чи вам відомо, мій пане, що учениця ваша не жиє близько природи і чи бодай може мати яке понятє о ній. Жиє она в комнаті дитинній на другім поверсї великого мурованого дому і її мешканє від природи дїлить великий простір, бо як то вам відомо, в добре урядженім місті природа є поза ним. Дотепер ще окруженє її не подумало над познакомленєм її з природою і запевняю вас, що она — Іванівна — не в силї сказати вам, де властиво є природа і яка она.

— Гм!? Так? То дуже... дивно! Але чого бажаєте, пане?

— Прошу о иншу тему для Іванівни. Присягаю вам, пане, що вже більше не буду писати за неї...

— Иншу тему? Можна... Прошу... Взяв зі свого стола малу книжку, на котрої окладинцї побачив я случайно — Павльсон — і почав єї переглядати.

— Отже так. Най напише: „Море і пустиня“.

Я поглянув на него лагідно і благаючи.

— Море і пустиня... — повторив — Гарна тема!

— Алеж мій пане! Она не виділа нїколи моря, а на пустини не була — крикнув я з розпукою.

— Однак, яка то не розвинена дївчина! Но, то най буде: Вплив природи...

— Знов природа!

— Так! так! В такім разї: „Море Балтийске і его значінє торговельне, економічне і політичне“.

— Она не займає ся торговлею, не займає ся задля своїх молодих літ політикою...

— Страшно нерозвинена дївчина! Щож би їй дати такого? Та-та-та! Но, отже то: „Спільні черти характеру Чацкого і Хлестакова“.

...Як всї смертні я лагідний і люблю людий... до якоїсь границї. Впрочім — не оправдую ся — признаю ся лише: В комнатї его була печ, а на печи вентилятор. На тім вентиляторі, закинувши на шию его власну краватку я — его повісив.

Повішений стратив свою подібність до „іжиці“, а поза тим, здає ся, нїхто нїчого не стратив.

Се все, що я хотїв сказати.

і хто есть убита, сего не можна було й доси вислїдити.

— **Еміґрацийна анкета**, яка вібрала ся тепер у Відни радила в пятницю над питанем, чи еміґрацийний закон має обняти тілько заморску еміґрацию, чи рівночасно також і континентальну, сезонову. Посли Л. Цегельский, К. Трильовский, о. Т. Войнаровский, др. Ф. Ляндав і о. Воляньский промовляли за розділом обох тих еміґраций законодавством, бо обі виявляють великі ріжниці і розділенє їх улекшить виконуванє законних приписів. Посли Штравхер і Вітик і знавець-селянин Клїндера промовляли за законним управильненем так заморскої як і сезонової еміґрациї одним законом, що може складати ся з двох частий. Дальше обговорювали справу леґітимацийних карт для сезонових еміґрантів. Др. Цегельский, др. Трильовский, о. Воляньский і др. Ляндав спротивились рішучо леґітимацийному примусови. Др. Ляндав обговорював відносини і орґанізацию жидівскої еміґрациї в Австриї і сусїдних краях. Висловив бажанє, щоби розділено питанє удїлюваня поясненя в справі заморскої еміґрациї уділяв центральний, еміґрацийний уряд, а в справі сезонової еміґрациї на національних основах з орґанізовані публичні інституциї. Пос. Цегельский поділяв сю гадку а понад се домагав ся утвореня еміґрацийних інспекторів та висиланя довірочних людий, що проводили би еміґрантів і підчас транспорту опікували ся ними. Крім того жадав др. Цегельский, щоби інспекторами іменовано також Русинів та щоби до всїх конзулятів з Австриї, де є рускі кольонії і робітники, приділено по одному урядникови-Русинови.

— **З судової салї.** Перед орікаючим трибуналом ставав онэгди студент медицини Роман Кенс з дудикевичівского табору москвофілів обжалований о то, що вдарив в лице посла дра Миколу Глїбовицкого, належачого до москвофілів з табору „Галичанина" і дра Короля.

Акт обжалованя представляє справу як слїдує: Дня 27 мая напав обжалований на дра Глїбовицкого на Марийскій площи у Львові і вдарив его палицею по голові так сильно, що після зізнань лїкаря дра Стахевича др. Глїбовицкий дізнав змін в схуховім орґані.

Др. Глїбовицкий переслуханий як сьвідок зізнав, що обжалований напав на него в тій цїли, щоб відстрашити его від кандидованя в окрузї ч. 63. Се своє твердженє опирає на тім, що 21 мая 1911 р., отже на кілька днів перед тим, обжалований остерігав его в французкім готели у Львові в недвозначний с осіб перед піддержуванєм своєї кандидатури, грозячи в противнім случаю „страшними наслїдками", бо Дудикевичівці, до яких належить обжалований, рішили не допустити до вибору жадного „Королівця".

Обжалований боронив ся тим, що він дня 27 мая приступивши до дра Глїбовицкого на улици сказав до него: „Так додержав ти, падлєц, чесного слова?!" а по тім вдарив з легка рукою по лици близько уст, а зробив то лиш длятого, що др. Глїбовицкий не додержав слова і не відкликав своєї обиди в „Галичанинї" як то був обіцяв.

Трибунал по нарадї оголосив вирок, котрим засудив обжалованого лиш за легке ушкодженє на 14 днів без заміни на грошеву кару.

Телеґрами.

Рим 25 марта. Вчера відбули ся в першім окрузї виборчім Венециї і в Александриї доповняючі вибори до парляменту. Дотеперішні посли социялісти Музетті і Зебролїо зложили були свої мандати, позаяк зі взгляду на свою опозицию против триполїтаньскої війни станули в суперечности до більшости своїх виборців. У Венециї вибрано значною більшостию голосів конституцийного кандидата Орзі'ого, в Александриї відбуде ся тїснїйший вибір.

Петербург 25 марто. Вчера відкрито тут торжественно першу всеросийску конференцию студентів і академиків, котрі з засади хотять посьвятити ся тілько науцї і держати ся здалека від полїтики. Президент міністрів надіслав телеґраму, в котрій висказує желанє, аби скріпила ся орґанізация тих студентів, котрі стремлять до того, аби ревною науковою працею запевнити вітчинї потрібне доповненє ряду людий науково образованих.

Константинополь 25 марта. В часї оногдашного селямлику по приїздї султана до мечету якийсь годжа альбаньский вступив на проповідницю і почав виголошувати проповідь, обговорюючи також полїтичне положенє. Годжу арештовано.

Солунь 25 марта. Молодотурки розбили тут зборі опозицийних виборців.

Тегеран 25 марта. Брат бувшого шаха Саляр ед Давлег відкинув предложенє перского правительства, аби в заміну за річну пенсию виїхав з Персиї. Він стремить до одержаня окремого князївства в північній Персиї.

Надіслане.

Подорож довкола землї.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного. Львів, 1910. — Цїла гра гарно обдумана. Она незвичайно цїкава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначеної до киданя і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в подорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гра незвичайно складна і вправляє знаменито думано і память. Надає ся дуже до забави дїтий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбудженє патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, якдругі в сьвіті,
Засияли у просьвіті,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли".

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТНА. Поїзди посьпішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·21**, 8·45, **2·20**§), **2·45** 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щоденно, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, **8·46**, 11·13.
†) до Красного.

До Чернівець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, 2·20, **3·05***), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·59, 11·24.
§) Від 16/5 до 10/9 включно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·42, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в недїлї).
До Яворова: 8·20, 6·00.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.
До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.
До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·45, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Чернівець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), **2·05**, 5·52, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§), 11·06
§) Від 18/5 до 10/9 включно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.
З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.
З Яворова: 8·15, 4·30.
З Підгаєць: 11·15, 10·20.
З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.
Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).